

ชื่อวิทยานิพนธ์	: การศึกษาเปรียบเทียบการนำหลักจริยธรรมไปใช้ในการพัฒนา วิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาชุมชนชาวพุทธและชุมชนชาวมุสลิม ในพื้นที่โครงการศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยทรายอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ
ผู้วิจัย	: นายสันติ สอนมูลปิ่น
ปริญญา	: พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พระพุทธศาสนา)
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	: พระมหาสุทิตย์ อาภากรโ (อบอู่), ดร. ป.ธ.๗, ร.บ., พช.ม., พธ.ด. (พระพุทธศาสนา). : ดร.แม่ชีกฤษณา รักษาโณม, อบ. (อภิธรรมบัณฑิต), บศ. ๙ (บาลีศึกษา ๙ ประโยค), ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ), ศศ.บ. (ภาษาไทย), พธ.ม. (พระพุทธศาสนา), พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)
วันสำเร็จการศึกษา	: ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๖

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ๓ ประการ คือ ๑) เพื่อศึกษาหลักจริยธรรมที่ใช้ในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนของชุมชนชาวพุทธ ๒) เพื่อศึกษาหลักจริยธรรมที่ใช้ในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนของชุมชนชาวมุสลิม ๓) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการนำหลักจริยธรรมไปใช้ในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนของชุมชนชาวพุทธ และชาวมุสลิม ทั้งนี้ได้ดำเนินการวิจัยโดยวิธีการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) และสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

ผลการวิจัยพบว่า หลักคำสอนในเรื่องจริยธรรมของทั้งศาสนาพุทธและศาสนาอิสลามนั้นนับได้ว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งทั้งสองศาสนามีหลักจริยธรรมที่มีความเหมือนกันในเรื่องของการให้ทุกคนทำความดี และละจากการทำชั่ว สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและเป็นหลักในการทำงานเพื่อการพัฒนาที่ดีขึ้น ทั้งต่อตนเองและต่อส่วนรวม ส่วนในรายละเอียดของคำสอนย่อมมีความแตกต่างกันไป

ในการศึกษาเปรียบเทียบการนำหลักจริยธรรมไปใช้ในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนกรณีศึกษาชุมชนชาวพุทธและชุมชนชาวมุสลิม ในพื้นที่โครงการศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยทรายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มีหลักจริยธรรมที่สำคัญที่ใช้ในการเปรียบเทียบการนำไปใช้ในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนของทั้งสองกลุ่ม ได้แก่ ๑.ศีลและบทบัญญัติ ๒.ความซื่อสัตย์ ๓.ความสามัคคี ๔.การพึ่งพาตนเอง ๕.การประหยัดอดออม ๖.การให้ทาน ๗.การใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างมีคุณค่า ซึ่งจากการศึกษาพบว่า กลุ่มใดนำมาใช้ในการพัฒนากลุ่ม กลุ่มนั้นจะเกิดการพัฒนาอย่างเห็นได้ชัด

รูปธรรม ตรงกันข้ามหากกลุ่มใดไม่มีการนำหลักจริยธรรมเหล่านี้มาใช้เป็นหลักในการทำงานแล้ว ย่อมเกิดปัญหาต่างๆขึ้น และโอกาสที่กลุ่มนั้นๆจะมีการพัฒนาคงเป็นไปได้ยาก

ผลจากการนำหลักจริยธรรมไปใช้ในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน มีผลดังนี้คือ ในระยะสั้น กลุ่มชุมชนชาวพุทธเกิดการพึ่งพาตนเองได้ มีความสามัคคี รู้จักประหยัดอดออมทำให้มีเงินทุนหมุนเวียนของกลุ่ม รู้จักใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างรู้คุณค่า และเกิดการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่วนกลุ่มชุมชนชาวมุสลิมมีปัญหาด้านการบริหารจัดการ ทำให้ขาดความร่วมมือร่วมใจกัน การดำเนินงานจึงไม่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร แต่สำหรับบางคนหรือบางกลุ่มที่มีการนำหลักจริยธรรมอิสลามไปใช้ ย่อมเป็นผลดีต่อกกลุ่ม และเป็นปัจจัยเกื้อหนุนที่ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนผลที่เกิดขึ้นในระยะยาว กลุ่มชุมชนชาวพุทธเกิดความมั่นคงของชุมชน เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งของกลุ่มและของธรรมชาติ ทำให้เกิดความสมดุลขึ้นในชุมชน ระหว่าง คน สังคม และธรรมชาติ ส่วนกลุ่มชุมชนชาวมุสลิมที่มีการนำหลักจริยธรรมไปใช้ ย่อมเกิดผลดีต่อกกลุ่มและชุมชน ทำให้ชุมชนเกิดความมั่นคง เพราะสมาชิกมีรายได้ สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัว ส่วนในบางคนหรือบางกลุ่มที่ไม่ได้นำหลักจริยธรรมไปใช้ ย่อมทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งขึ้น ทั้งในด้านความมั่นคงของกลุ่ม ชุมชน และธรรมชาติ ซึ่งหากมีผู้นำที่มีความตั้งใจ ใส่ใจต่อการมีส่วนร่วมของสมาชิก มีการบริหารจัดการที่ดี รู้จักใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างรู้คุณค่า และช่วยกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สิ่งเหล่านี้ย่อมทำให้เกิดพัฒนาอย่างยั่งยืนได้และเกิดความสมดุลขึ้นในชุมชน ระหว่าง คน สังคม และธรรมชาติ

ดังนั้นการนำหลักจริยธรรมไปใช้ในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน จึงมีความสำคัญทั้งต่อตัวสมาชิกเอง ต่อกกลุ่ม และชุมชน ทั้งนี้เพราะการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีผลกระทบต่อสังคมโดยรวม ไม่ว่าจะเป็นมองในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งการที่จะเกิดการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ต้องทำให้เกิดความสมดุลขึ้นในชุมชนระหว่าง ๓ องค์ประกอบ ได้แก่ คน สังคม และธรรมชาติ จึงจะถือได้ว่าการพัฒนาสู่ความยั่งยืน

Thesis Title : The Comparative Study of the Usage of Ethical Principle in Developing the Community Enterprise : A Case Study of Buddhist and Muslim Communities in Huay Sai Royal Development Study Center

Researcher : Mr. Suntis Sornmoonpin

Degree : Master of Arts (Buddhist Studies)

Thesis Supervisory Committee

: Dr. Phramaha Abhakaro (Oboun), Pali VII, B.A., (Pol.) M.Sc. (Community Development), Ph.D. (BuddhistStudies).

: Dr. Krisana Raksachom, Abhidhamma Study, Pali IX, B.A. (English), B.A. (Thai Language), M.A. (Buddhist Studies), Ph.D. (Buddhist Studies)

Date of Graduation : 30 March 2013

Abstract

This thesis is of three objectives namely :- 1) To study the ethical principles in developing the Buddhist community 2) To study the ethical principles in developing the Muslim community 3) To comparatively study the usage of ethical principle in developing the community enterprise by the Buddhist and the Muslim Communities. The study was conducted with the documentary research and the In-depth Interviews.

From the study, it is found that the ethical principles of both Buddhism and Muslim are very similar to each other and are important about the matter of very good and evil deeds. They can be applied to everyday life and are working principles to develop the people to work better both for themselves and for the public. The details of the teachings are different.

The comparative study of the usage of the ethical principles in developing the community enterprise in Buddhism and Islamism in Huay Sai Royal Development Study Center includes : 1.The precepts and the provisions 2.The loyalty 3.The harmony 4.the self-reliance 5.The saving 6.The donation 7.The use of local resources and the valuable things. From studying, it is found that the community enterprises

have been used in the development significantly to the development of the valuable chain. Conversely, if the community enterprise does not use the ethical principle in developing, there will be more problems and the development will be difficult.

The outcome of the usage of ethical principles in developing the community enterprises concluded for the short period that the Buddhist community enterprises could gain self-reliance, unity, savings for revolving fund, valuable utilization of local resources as well as efficient and effective working implementation. Muslim Community Enterprises face management problem which leads to lack of working cooperation. This has caused insufficient efficiency and effectiveness. However, it is good result for the group and also an important factor to help support group development in an efficient way for some persons or some groups who have applied Islam ethical principles.

In the long run, the Buddhist community enterprises could achieve community security with regard to sustainable development by the group and by nature. This will make balance of people, society and nature in the community. As regards the Muslim Community Enterprises who have applied Islam ethical principles, it is a good outcome for the group and enterprises. This makes security to the community due to income earning of the members, either for themselves or for the family. For those who do not apply Islam ethical principles, there are conflict problems for group security, community and nature. Consequently, if there is a determined leader who pays more attention to members' participation, good management, awareness on the valuable utilization of local resources and understanding on the environmental preservation, a sustainable development for the group and balance among people, society and nature in the community can be certainly achieved.

Since the operations of the community enterprises affect the society as a whole, either in the economic, society, culture and environment perspective, the sustainable development of community enterprises depends on the balance of three components : people, society and nature. The sustainable development is consequently achieved.